

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2023—26.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Alberti: Jeg agter selv at stemme for dette Forslag, men jeg tror tillige at burde anbefale det til Vedtagelse af Folkethinget. Selbdigvis er det dog ikke politiske Grunde, som bevæge mig dertil, thi Enhver, der kjender Rektor Lassen, vil vide, at han paa ingen Maade henhører til den demokratiste Side af Samfundet, men hvad der fremfalder min Anbefaling, er min fuldstændige, næsten halvtredstindstyveaarige Overbevisning om denne Mand's Værdighed til at blive understøttet af Thinget med en Pension. Selvfølgelig henholder jeg mig til den Begrundelse, som er givet i selve Lovforslaget af Ministeren; men jeg tror at burde dertil føie, at denne Mand, efterat have aflagt sin akademiske sidste Prøve som theologisk Kandidat, havde Udfigt til en fortrinlig Embedsbefordring, men at han desuagtet af indre Drift valgte at indvie sit Liv til Undervisningsvæsenet, og at han først gjorde det, efterat han havde tilbragt et Aar eller længere Tid i Udlandet for at gøre sig bekendt med Pædagogiken. Nu har han offtret 40 Aar ved Undervisningens Fremme i en Provindsby, og han er saa uheldig stillet, at uagtet han ogsaa har kommunale Fortjenester af denne By, kan han dog ikke erholde nogen Pension. Det maa derhos erindres, at hans Ansættelse fandt Sted paa en Tid, da Pensionsloven endnu ikke var kommen ud eller ialtfald ikke var kjendt i en videre Kred, thi han blev ansat som Konstitueret allerede i 1851, og det var jo netop det Aar, da Pensionsloven kom ud. Pensionsloven blev derfor ikke forlangt af ham anvendt som Betingelse ved hans Ansættelse. Naar man nu ser hen til de forskjellige Love, som ere vedtagne af Rigsdagen om Pensioner til astraadte Skoleforstandere, saa er jeg overbevist om, at Rektor Lassen vil være ligesaa værdig og fortjent til Pension som nogen af hans Forgængere af Skolefaget. Jeg har f. Ex. oprisjet, hvad der for 25 Aar siden blev anført her i Thinget om to ansætte Skolemænd. Den ene var Rektor Nielsen, som havde været Bestyrer af Realskolen i Aarhus, og den anden var Rektor Rosenbahl, som havde været Rektor for Latinskolen i Nykjøbing paa Falster. Vil man nu efterlæse, hvad der dengang er kommet frem, da holder jeg for, at Motiveringen af Rektor Lassens Pension er ligesaa vægtig, som den var for de to nævnte ansætte Skolemænd, og deres Kvalifikation som ekstraordinære Pensionister mødte ikke nogen Modsigelse her i Thinget.

J Henhold hertil tør jeg maasse anbefale min mangeaarige Ven til Thingets Velvillie.

Mourad: Jeg tillader mig ved denne Leilighed at henlede den høitærede Kultusministers Opmærksomhed paa forskjellige Skoler, der ere stillede ganske paa samme Maade som Helsingørs Skole, og hvis Bestyrere og Lærere ikke ere pensionsberettigede. Disse Skolers Lærere indtage en aldeles isoleret Stilling. For Almueskolelærernes og deres Eulers Pension er der sørgt, og alle Lærere ved Statskolerne gaa jo ind under Pensionslovens almindelige Bestemmelser, men der er flere Skoler, f. Ex. Realskoler, som have en ganske særlig Stilling. Jeg skal ikke nærmere indlade mig paa, hvorledes Spørgsmaalet skal løses — det kan jo tentes løst paa forskellige Maader — men det vilde være særdeles ønskeligt, om den høitagtede Kultusminister vilde ved en almindelig Bestemmelse søge at raade Bod herpaa, for at ikke saadanne Tilfælde skulle gjentage sig; thi de ville ellers komme til at gjentage sig temmelig hyppig.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Jeg indrømmer det ærede Medlem, der nu havde Ordet, at der er enkelte Skoler, som staa i en lignende Stilling som den Skole, hvorved Hr. Lassen har været Bestyrer; men jeg tror paa den anden Side ikke, at man kan sige, det er mange Skoler. Man maa jo holde de rent private Skoler udenfor og kun se hen til de Skoler, som staa paa en saadan halvt offentlig, halvt privat Maade som ganske vist Skolen i Helsingør. Af saadanne Skoler er der enkelte, men ikke mange. Jeg har ikke fundet mig foranlediget til nu at optage Spørgsmaalet om Realskolelærernes Pensionering af Statskassen, selv indskrænket til de Skoler, jeg her har hentydet til, idet jeg har ment, at det Væsentligste var at faae afhjulpet den Trang, som i dette Tilfælde er tilstede, og jeg gik ud fra den, som jeg tror — jeg kan gjerne sige desværre — rigtige Anskuelse, at, om jeg var kommen med et saadant almindeligt Lovforslag, vilde dette ikke under de nuværende Forhold have haft nogen Udfigt til at blive fremmet, hvorimod jeg ikke indser, at der af politiske Grunde skulde være nogen Anledning til ikke at fremme dette Lovforslag, som kun gjælder en enkelt Mand. Endvidere maa jeg dog gøre opmærksom paa, at denne Skoles og denne Mand's Stilling ikke ganske og aldeles falder sammen med nogen anden Skoles eller anden Mand's Stilling her i Landet. Denne Skole har, som ophøst i Anmærkningerne, hvortil jeg skal henvisse, været